

[Lone Dybkjær]

hvis vi nedsætter dagpengeprocentsatsen fra 90 til 80, øger vi forskellen mellem funktionsnærgrupperne og dagpengemodtagerne, og det finder vi ikke er retfærdigt og rimeligt. Det er bl. a. i den sammenhæng, man skal se vores afvisning.

Så er der den generelle varighedsbegrænsning. Det finder vi er o.k. Vi vil godt diskutere den i udvalget også, for jeg har indtryk af, at problemet med overgangen fra dagpenge til pension ligger i administrationen af det. Det kan være, at jeg ikke er tilstrækkeligt informeret om sagerne, men jeg har indtryk af, at det faktisk er sagsekspeditionen, det halter med, og ikke så mange andre mærkværdige ting. Jeg har ikke indtryk af, at det på nogen måde er obstruktion fra nogens side, men det er simpelt hen, fordi sagsbehandlingen er urimelig langsom. Jeg kender i hvert fald eksempler, hvor folk gerne har villet have en afklaring på deres sag, fordi de gerne vil vide, hvordan deres liv bliver – det er jo ikke ligegyldigt, hvad endresultatet bliver – og som igennem flere år ikke har kunnet få deres sag behandlet. Derfor vil jeg godt spørge, om det ikke er her, hurdlen i virkeligheden ligger.

I tilknytning til dette må vi selvfølgelig nedsætte arbejdsgiverbidraget også for de mindre arbejdsgivere. Vi vil i udvalget stille et par spørgsmål omkring, hvad skal vi sige, det økonomiske renderi, altså pengenes vandring i disse forskellige systemer, men det skal jeg nok lade være med at belemre salen og ministeren med her.

Tinning (VS):

Så fik vi da omsider en idé, som kan være med til at bringe fødselstallet op. Det synes jeg er helt fint. Hvis det bliver sådan, at man har ret til at være syg med løn under børns sygdom, men ikke har, når man selv er syg, er der jo kun én vej ud af det.

Jeg skal sige til fru Agnete Laustsen, at det var ikke mine personlige problemer, jeg snakkede om heroppe. Det gør jeg mange andre steder, men heroppe tror jeg egentlig ikke jeg får så meget ud af det.

Arbejdsmiljøet på rigshospitalet og postterminalen synes jeg egentlig ikke vi skal diskutere mere, men jeg vil blot opfordre fru Agnete Laustsen til at henvende sig til tillidsmænd og fællestillidsmænd på rigshospitalet

og på postterminalen. Her kan hun få at vide, hvilke arbejdsmiljøproblemer der findes dér, så behøver fru Agnete Laustsen ikke at være overrasket over den ret høje sygelighed på netop disse to arbejdspladser. Jeg tror ikke, det nytter noget, at vi diskuterer mere, hvad vi får ud af at gå rundt derude og kigge.

Det foreliggende lovforslag er endnu et indgreb i overenskomsterne, men det er også noget, der koster 1.500–2.000 kr. om året i snit, når vi indregner alle funktionærer, arbejdere og tjenestemænd. Jeg vil godt sige, hvad vi mener med, når vi siger, at det er endnu mere umenneskeligt. Det, der sandsynligvis sker – vi påstår ikke, at regeringen godt vil have det sker – er, at der kommer nogle flere arbejdsulykker. Hvordan kan det være? Det hænger meget enkelt sammen med, hvis man ikke har råd – og det vil der være ret mange der ikke har – til at blive hjemme, når man er småsyg, så går man på arbejde, og så sker sådanne ting nemmere. Det kræver ikke de store undersøgelser eller videnskabelige udredninger, men man må se i øjnene, at sådan er det. Så kunne man sige – det vil da være om ikke andet så prisværdigt klart – at landets økonomiske situation er så meget af lave, at vi må tage med, at der sker nogle arbejdsulykker. Hertil kommer oven i købet, at hvis der sker tilskadekomst i tjenesten, som det hedder, må man selv betale for den første dag. Fru Elisabeth Bruun Olesen nævnte allerede i går en undersøgelse fra 1977, som viste, at det faktisk allerede i 1977 var sådan, at omkring $\frac{1}{3}$ erklærede, at de måtte gå syge på arbejde mindst én gang om året. Det er selvfølgelig meget mere nu, fordi arbejdsløshedstruslen jo også har betydning for dette, og den bliver ikke mindre med den politik, som regeringen lægger op til. Man kan også roligt se i øjnene, at den såmænd nok skal sende flere syge på arbejde og bidrage til, hvis ikke vi får lavet nogle ændringer omkring børnene, at der bliver flere og flere af dem – det kan være svært at få dem ind syge på daginstitutionerne, hvis man stadig væk har råd til det – der må prøve at klare sig selv derhjemme.

Der er et par ting, som jeg ikke helt forstår i dette lovforslag. Vi kan selvfølgelig se mere på det i udvalget, men der står en ting om en begrænsning, om at det er slut, når man har været to år på sygedagpenge. Jeg